

Agnete Laustsen (KF):

Den debat, vi i dag skal have om Christiania, burde egentlig af flere grunde være inderligt overflødig.

Må jeg som den første grund nævne, at folketinget allerede den 30. marts 1976 besluttede at opfordre regeringen til at gennemføre den vedtagne rømning af området uden unødigt forsinkelse. Daværende justitsminister Orla Møller sendte på denne baggrund loyalt fogden til Christiania, men udsættelsesforretningen resulterede i en retssag, da christianitterne ønskede udsættelsen indbragt for domstolene – i øvrigt de selvsamme domstole, hvis afgørelse de senere afviser at rette sig efter.

Sagen endte som bekendt i højesteret, som den 2. februar 1978 afsagde den efterhånden velbekendte dom, at Christiania tilpligtes uden varsel at rømme areal og bygninger. Samtidig blev det fastslået, at påstanden om, at Christiania skulle være et socialt eksperiment, ikke kunne accepteres, og det blev i øvrigt fremhævet, at christianitterne selv havde tilkendegivet, at det primære for dem var at leve deres eget liv inden for de rammer, som Christiania gav dem.

Heller ikke denne klare afgørelse blev effektiviseret, idet et flertal i folketinget, hvortil de konservative ikke hørte, den 8. februar 1978 besluttede at udskyde afviklingen ca. 2-3 år, indtil nybyggeri kunne påbegyndes, men under den klare forudsætning, at der blev foretaget en lovliggørelse af forholdene i området.

Det vil altså sige, at Christiania for længst og senest for et år siden burde have været rømmet. Alligevel får vi nu igen i dag en debat.

Den midlertidige forlængelse har nemlig ikke ført til den afvikling, som var forudset, og har i øvrigt intet nyt bragt i sagen, medmindre man da betragter det som noget nyt, at nu er det miljøministeren og ikke den for området ansvarlige, nemlig forsvarsministeren, der kommer med udspillet og foreslår, at Christiania skal fortsætte, men under overholdelse af samfundets almindelige love. Jeg synes, det er, ligesom vi har hørt den argumentation før.

Miljøministeren gentager minsandten, at nu vil myndighederne reagere over for kriminalitet og hashhandel, og bygnings- og sund-

hedsvedtægter m.v. skal nu overholdes. Ja men var det ikke netop regeringens egen forudsætning for i 1978 at foreslå en forlængelse af benyttelsen på trods af højesterets klare dom? Forsvarsministeren udtrykte sig ellers tydeligt, da han den 8. februar 1978 – citat fra Folketingstidende 1977-78, sp. 5942 – sagde:

»En forudsætning for en sådan midlertidig forlængelse af den nuværende benyttelse må dog efter regeringens opfattelse være, at der foretages en lovliggørelse af forholdene i området.«

Jeg spørger derfor: hvorfor er den forudsætning aldrig blevet opfyldt? Snarere tværtimod, kunne jeg næsten sige, for vi har gentagne gange – og især her i de senere år – været vidne til optrapning af kriminalitet på Christiania, voldelige overfald på politiet, når det skulle udføre sit lovlige arbejde, og, hvad der nok har fremkaldt den største debat, en så omfattende hashhandel, at der på officielt plan i Nordisk Råd har været rejst hård kritik af den eftergivende holdning, som den danske regering har til narkobekæmpelse. Er der derfor, spørger jeg, nogen som helst grund til at tro, at nu er det alvor og nu vil regeringen sætte effektivt ind?

Vi har fra konservativ side ingen tillid til, at det kan lade sig gøre at normalisere beboerne og lovliggøre deres færden – en opfattelse, som christianitterne i øvrigt selv i flere presmeddelelser har givet udtryk for, idet de har udtalt, at hvis samfundets almindelige love skal overholdes, rammer miljøministeren præcis alle livsvigtige funktioner på Christiania.

Det er altså christianitternes ønske, at det er 33 ha store, smukke, centralt beliggende areal i København fortsat skal forbeholdes dem, som i sin tid ulovligt besatte det, og deres efterfølgere – og vel at mærke på deres vilkår, det vil altså sige uden at skulle følge landets almindelige love.

Hvis regeringen derfor på ny udsætter afviklingen og på ny slører sin dårlige samvittighed ved at foreslå nedsættelse af kontaktudvalg – der er, så vidt jeg da ved, allerede nedsat ét – at man skal udarbejde tekniske bygningsoversigter, og at man skal iværksætte sideløbende processer, hvad det så ellers er, ja, så fører man endnu en gang folketinget bag lyset ligesom i 1978, hvor regeringen